

flotte det tidligere Indtryk. Der er neppe Nogen, der ikke er overbevist om, at denne Regjering vil savne den Tillid og Myndighed, uden hvilken den ikke vil være istand til at lede Forsvarsfagens Ordning.

Under disse Forhold tror Flertallet at burde tilraade Folkethinget at slutte Behandlingen af det foreliggende Lovforslag ved Vedtagelsen af følgende Forslag om Overgang til Dagsordenen:

Da Tilveiebringelsen af den fornødne Enighed om Ordningen af Landets Forsvarsvæsen kræver en Regjering, der gjør dette Spørgsmaals Løsning til sin alvorlige Op-gave, gaar Thinget over til Dagsordenen.

Undertegnede Mindretal (S. Andersen, Hummeluhr) erkjender Rigtigheden af følgende af Flertallets Resultater, nemlig: at Forsvarsvæsenets Ordning paa Grundlag af Kjøbenhavns Befæstning vilde overstige Landets Kræfter, at denne vilde medføre Fare for Landets Udelelighed og Selvstændighed, og at det nuværende Ministerium mangler Betingelserne for at kunne tilveiebringe en nogenlunde tilfredsstillende Ordning.

Mindretallet finder imidlertid Anledning til at udtale, at det i høiere Grad end af Flertallet fremhævet anser en Befæstning af Kjøbenhavn mod Landsiden for en Ulykke for Landet, og at det i det Hele taget maa anse en yderligere Udvikling af vort Krigsvæsen og navnlig Befæstningsvæsenet for at være ikke blot unyttig, men tillige ubelig for Landet selv, da det ikke vil kunne yde Betryggelse, men snarere give Anledning til en Politik, som kan føre til mindre heldige Følger for Riget og derhos vil opsluge af Skatteydernes Bidrag, Summer, som med langt større Udbytte for Landet og Folket vilde kunne anvendes til dets aandelige og materielle Udvikling.

Med disse Bemærkninger har Mindretallet fundet at kunne tiltræde den foreslaede Dagsorden.

Mindretallet (N. P. Jensen, Paulsen, Thomsen og Dvermoes) skal hertil føie følgende Bemærkninger:

Da det Forslag, som Flertallet ovenfor har fremsat, gaar ud paa gennem en motiveret Dagsorden at afflutte Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, vil der saa meget mindre være Anledning for os til her at udtale os om selve Lovforslagets Enkeltheder, som Dagsordenen ikke berører noget Realitets-Spørgsmaal, men er af ren politisk Natur.

Flertallets Forslag indledes ved en længere Fremstilling af forskellige, i Tidrummet fra 1858 og indtil nu fremkomne Udtalelser angaaende Spørgsmaalet om Kjøbenhavns Befæstning. Vi kunne ikke indse, at det egentlig kan have nogen Værdi med Hensyn til at vinde positive Resultater til Gunst for Landets Forsvarsvæsen, at et saadant enkelt Punkt, der kun er et Led, om end et meget vigtigt Led i hele Planen for Landets Forsvar, udelukkende drages frem for Betragtningen og endog med Udgangspunkt fra en Tid, hvor Rigets Udstrækning og Forhold vare saa væsentligt forskellige fra nu. Af langt større Værdi vilde det ialtfald have været, om en historisk Fremstilling havde paavist, hvorledes de forskellige af Regjeringerne fremsatte Forslag angaaende Landets Forsvar i Almindelighed efterhaanden havde udviklet sig siden 1864, da vort Land pludseligt og samtidigt med at have lidt en væsentlig territorial Indskrænkning stod uden fast Ordning af sin Hær og sin Flaade, uden tilstrækkeligt og tidsvarende Materiel til begge disse Værn og uden Befæstninger til at beskytte Depoter eller til at støtte en Forsvarskamp.

En saadan Fremstilling vilde have godgjort, hvorledes det i den første Tid efter den sidste Krig var nødvendigt at tage et